

זהר הקדוש עם ביאור הכתר והכבוד

פרשת תצוה. סוד כח הציין והקטורת

מכפרא עלייהו פגוונא דא - ואזי הציץ היה מכפר על עזי הפנים בדרך זו, פיון דאיהו גרים לתברא לביה ולא תפגעא מקמי מאריה - כיון שהוא גרם לשבור את לב האדם שיהיה נכנע לפני אדונו.

להלן מבאר שכעין זה, גם בקטורת היתה הארה ניסית ופלאית שטיהרה וניקתה את כל זוהמת הלב:

פגוונא דא קטרת - כגון זה, כשם שהציץ היתה מזכך את המסתכל בו, כך גם הקטורת, כל מאן דארח בה הוא תננא - כל מי שהיה מריח באותו עשן הקטורת, פד סליק ההוא עמונדא מההוא - כאשר היה עולה אותו עמוד עשן מאותו 'מעלה עשן' המעורב בקטורת, בכח ההארות הקדושות שברייח עשן הקטורת, שהוא סוד בירור הקדושה מתוך זוהמת הקליפות, הוה מברר לביה בכרירי - היה מתברר ליבו של המריח בכרירות, שתהא הקדושה בליבו מבוררת טהורה ונקיה מכל זוהמה, בנהירו בחדוה למפלח למאריה - בהארה קדושה, ובשמחה, לעבודת קונו, ואעבר מניה זוהמא דיצר הרע - והיה עובר ומתבטל ממנו הזוהמא של היצר הרע, ולא הוה ליה אלא לבא חדא, לקבל אבוה דבשמאי - ולא היה לו אלא לב אחד כנגד אביו שבשמים.

ומבאר את סוד כח השפעת הקטורת:

לטהרה זו זוכה המריח בריח הקטורת, בגין דקטרת, תבירו דיצר הרע איהו ודאי בכל סטרין - בגלל שהקטורת היא השבירה של היצר הרע בכל צד, וכמה דציץ הוה קאים על ניסא, אוף קטרת - וכמו שהציץ היה עומד על נס, והיה מאיר ומגלה בדרך נס הארות קדושות והיה מכניע בזה לב האדם כאמור, כך גם בקטורת היו מאירים אותיות קדושות בעשן הקטורת בדרך נס ופלא, והיה מתבטל בזה כח הסטרא אחרא, דלית לה מלה בעלמא, למתברר ליה לסטרא אחרא, בר קטרת - שאין לה דבר בעולם שכוחו לשבור את הסטרא אחרא חוץ מהקטורת.

ומוכיח על כח הקטורת לבטל את כח הסטרא אחרא, כח המגיפה, כישופים ושאר דברים הרעים מבית האדם:

תא חזי מה פתיב - בא ראה מה כתוב, כאשר היתה בעם ישראל מגיפה, אמר משה רבינו לאהרן הכהן (במדבר ז' יא) 'קח את המחפתה ותן עליה אש מעל המחפתה ושים קטרת', מאי טעמא - מה הטעם, 'פי יצא הקצף מלפני ה' החל הנגף', וכח הקטורת להמתיק את הקצף שיצא מלפני ה', ולבטל את מגיפת

המות, דהא לית תבירו לההוא סטרא בר קטרת - שאין דבר חביב לפני הקדוש ברוך הוא כקטורת, שהוא מייחד כל הספירות ביחוד עליון, ממתיק את כל הדינים, ואין לחיצונים חלק בו כלל,

במאמר זה מבאר את סגולת הציץ להכנות לב ה'עו פנים' שהמסתכל בציץ היה ליבו נכנע, פניו היו נופלות מאימה, והיה שב בתשובה שלימה.

במשך המאמר מבאר את סוד הקטורת להעביר ולנקות את זוהמת לב האדם, ולהקנות לו לב טהור שיעבוד את קונו בבהירות חדה ושמחה, וכל האומר פרשת הקטורת בכל יום ומכוין בה, לא ינוק כל אותו היום, ויזכה שלא יהיה לו הרהורים ופגעים רעים, וניצול מכל הדינים הקשים, ומדינה של גהינם.

בפתיחת המאמר ביאר הוזהר את הארתו הפלאית של הציץ, שהיו אותיות השם הקדוש חקוקות בו, וכאשר אדם היה מסתכל בציץ, אם הוא היה אדם צדיק הרצוי לפני קונו, היו האותיות הקדושות מתנוצצות ומאירות במצחו של המסתכל, אך אם לא היו האותיות מאירות בו, היה יודע הכהן שהוא 'עו פנים', וצריך לבקש עליו רחמים, ולהשיב אותו בתשובה עד שיודרך ויתכפרו עוונותיו. להלן מוסיף ומבאר את אופן כפרתו וזיכוכו של ה'עו פנים' על ידי סגולת הציץ, ותחילה מבאר את רעת מידת עזות פנים:

תא חזי בא ראה, דהא אמרו - שהרי אמרו, דכל אינון תקיפי מצחא, דלית להו פסופא - שכל אותם עזי המצח - עזי הפנים, שאין להם בושה, לית להון חולקא בעלמא דין ובעלמא דאתי - אין להם חלק בעולם הזה ובעולם הבא.

ההסתכלות בציץ הכניעה את לב המסתכל, והיה מתבייש במעשיו:

כל אינון תקיפי מצחא דהוה בהו בישראל כל אותם עזי המצח שהיו בהם בישראל, פד הוה מסתכל בההוא ציץ - כאשר היו מסתכלים באותו ציץ, הוה מתברר לפניהו ומסתכלן בעובדיהו - היה נשבר לבם, והיו מתבוננים במעשיהם לשוב עליהם בתשובה שלימה, בגין דציץ על את הוה קאים - מפני שציץ על אות היה עומד, שהיה מאיר באור פלאי, בדרך נס, והיה מתגלה בזה אור הספירות העליונות, וכל מאן דמסתכל ביה, הוה מכסיף בעובדי - וכל מי שהיה מסתכל בו היה מתבייש במעשיו, ועל דא ציץ מכפרא על אינון תקיפי אנפיו, תקיפי מצחא - ועל כן הציץ מכפר על אותם עזי הפנים, עזי המצח.

ומבאר את נס הארת אותיות הקדוש ואימת המסתכל בהם:

אתוון דרזא דשמא קדישא דהוה גליפין על יצא - האותיות של סוד השם הקדוש שהיו גלופים על הציץ, הוה נהרין ובלטין ונצצין - היו מאירים ובוולטים ונוצצים, בסוד הארת הפנים העליונים, ראשית הספירות, ומחמת גדולת ה' יתברך המתגלה להם בסוד הציץ, נציצו דאתוון - כל מי שהיה מסתכל באותו הארה של האותיות, אנפוי ופליון מאימתא - פניו היו נופלים מאימה, והוה אתבר לביה - והיה ליבו נשבר ממעשיו הרעים שריחקו אותו מאור פני ה' יתברך, וכדין יצא

תא חזי, דהא אמרו דכל אינון תקיפי מצחא דלית להו פסופא, לית להון חולקא בעלמא דין ובעלמא דאתי.

כל אינון תקיפי מצחא דהוה פהו בישראל, פד הוה מסתכלן פההוא ציץ, הוה מתברר לפניהו ומסתכלן בעובדיהו, בגין דציץ על את הוה קאים, וכל מאן דמסתכל ביה הוה מכסיף בעובדי, ועל דא ציץ מכפרא, על אינון תקיפי אנפיו, תקיפי מצחא.

אתוון דרזא דשמא קדישא דהוה גליפין על יצא, הוה נהרין ובלטין ונצצין. כל מאן דהוה מסתכל פההוא נציצו דאתוון, אנפוי נפליון מאימתא, והוה אתבר לביה, וכדין יצא מכפרא עליהו, פגוונא דא, פיון דאיהו גרים לתברא לביה ולא תפגעא מקמי מאריה.

פגוונא דא קטרת, כל מאן דארח פההוא תננא, פד סליק תהוא עמונדא מתהוא 'מעלה עשן' הוה מברר לביה בכרירי בנהירו בחדוה למפלח למאריה, ואעבר מניה זוהמא דיצר הרע, ולא הוה ליה אלא לבא חדא לקבל אבוה דבשמאי.

בגין דקטרת, תבירו דיצר הרע איהו ודאי בכל סטרין, וכמה דציץ הוה קאים על ניסא, אוף קטרת, דלית לה מלה בעלמא, למתברר ליה לסטרא אחרא בר קטרת.

תא חזי, מה פתיב (במדבר ז' א) 'קח את המחפתה ותן עליה אש מעל המחפתה ושים קטרת', מאי טעמא, 'פי יצא הקצף מלפני ה' החל הנגף', דהא לית תבירו לההוא סטרא בר קטרת, דלית לה מלה חביבה קמי קודשא בריך הוא בקטרת,

כל מאן דהוה מסתכל בההוא פהו בישראל, פד הוה מסתכל בההוא ציץ, הוה מתברר לפניהו ומסתכלן בעובדיהו, בגין דציץ על את הוה קאים, ומפני שציץ על אות היה עומד, שהיה מאיר באור פלאי, בדרך נס, והיה מתגלה בזה אור הספירות העליונות, וכל מאן דמסתכל ביה, הוה מכסיף בעובדי - וכל מי שהיה מסתכל בו היה מתבייש במעשיו, ועל דא ציץ מכפרא על אינון תקיפי אנפיו, תקיפי מצחא - ועל כן הציץ מכפר על אותם עזי הפנים, עזי המצח.

וְקִיּוּמָא לְבַטְלָא חֲרָשִׁין, וּמְלִין בִּישׁוּן מִבֵּיתָא - והרי הוא עומד לבטל כישופים ודברים רעים מהבית. ומוכיח דבריו שהרי אפילו **רִיחָא וְעִשְׂנָא דְקַטְרֹת דְעֲבָדֵי בְּנֵי נְשָׂא, בְּהוּא עוֹבְדָא אִיהוּ מְבַטֵּל** - ריח ועשן של קטורת שעושים בני אדם באותו מעשה הוא מבטל את הדברים הרעים מהבית, **כֹּל שְׁכֹן קַטְרֹת, שְׂסוּדָה רַב לְבַטֵּל כֹּל מִיָּנִי כְּשִׁפִּים וְדַבְרִים רַעִים** מהאדם.

אחר שביאר את סוד הקטרת הקטורת, מוסיף ומבאר שמעלה עליונה זו קיימת גם בקריאת פרשת הקטורת, והנהרה בזה ניצול מכל דברים רעים, מהרהור רע ומדינה של גיהנם:

מְלָה דָא גְזַרְהּ קִיּוּמָא קָמֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא - דבר זה גזירה קיימת לפני הקדוש ברוך הוא **דְּכָל מָאן דְאַסְתָּפֵל וְקָרִי בְּכָל יוֹמָא עוֹבְדָא** (נ"א פרשתא) **דְקַטְרֹת** - שכל מי שמסתכל וקורא בכל יום מעשה [פרשת] הקטורת, הרי זה כאילו הוא מקטיר ממש את הקטורת, ובה **יִשְׁתַּזִּיב מִכָּל מְלִין בִּישׁוּן וְחֲרָשִׁין דְעִלְמָא** - ינצל מכל דברים רעים ומכל הכישופים שיש בעולם, **וּמְכַל פְּגָעִין בִּישׁוּן, וּמְהַרְהוּרָא בִּישׂא, וּמְדִינָא בִּישׂא, וּמְמוֹתָנָא** - ומכל פגעים רעים ומהרהור רע ומדין רע וממות במגיפה, **וְלֹא יִתְזַק כֹּל הוּא יוֹמָא** - ולא יזוק כל אותו יום, **דְּלֹא יְכִיל סְטָרָא אַחְרָא לְשַׁלְטָא**

עֲלִיה - שלא יכול הסטרא אחרא לשלוט עליו. **וְאַצְטְרִיךְ דִּיכּוּן בֵּיה** - וצריך שיכוין באמירתו. **אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אִי בְנֵי נְשָׂא הוּוּ יְדַעֵי כְּמָה עֲלָא אִיהוּ עוֹבְדָא דְקַטְרֹת קָמֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא** - אם בני אדם היו יודעים כמה עליון הוא מעשה הקטורת לפני הקדוש ברוך הוא, **הוּוּ נְטִילֵי כָּל מְלָה וּמְלָה מְנִיָּה** - היו לוקחים כל תיבה ותיבה ממנה, מפרשת הקטורת, **וְהוּוּ סִלְקֵי לַה עֲטָרָה עַל רִישֵׁיהוּ, כְּכַתְרָא דְדִּהְבָא** - והיו מעלים את התיבה עטרה על ראשם ככתר של זהב, לרוב מעלתה וחביבותה.

מעלת אמירת הקטורת כאשר מתבונן ומכוין באמירתה:

וּמָאן דְאַשְׁתַּדֵּל בֵּיה, בְּעֵי לְאַסְתָּפֵלָא בְּעוֹבְדָא דְקַטְרֹת - ומי שמתעסק בזה צריך להסתכל ולהתבונן במעשה הקטורת, **וְאִי יְכוּן בֵּיה בְּכָל יוֹמָא** - ואם יכוין בזה בכל יום, **אֵית לֵיה חוּלְקָא בְּהַאי עֲלָמָא, וּבְעִלְמָא דְאַתֵּי** - יש לו חלק בעולם הזה, ובעולם הבא, **וְיִסְתַּלַּק מוֹתָנָא מְנִיָּה, וּמְעִלְמָא** - ויסתלק המות במגיפה ממנו ומהעולם, **וְיִשְׁתַּזִּיב מִכָּל דִּינֵין דְהַאי עֲלָמָא** - וינצל מכל הדינים של העולם הזה, **מִסְטְרִין בִּישׁוּן, וּמְדִינָא דְגִיְהֵנָם, וּמְדִינָא דְמַלְכוּתָא אַחְרָא** - מצדדים רעים, ומדין גיהנם ומדין של מלכות אחרת.

וְקִיּוּמָא לְבַטְלָא חֲרָשִׁין וּמְלִין בִּישׁוּן מִבֵּיתָא, רִיחָא וְעִשְׂנָא דְקַטְרֹת דְעֲבָדֵי בְּנֵי נְשָׂא בְּהוּא עוֹבְדָא אִיהוּ מְבַטֵּל, כֹּל שְׁכֹן קַטְרֹת.

מְלָה דָא, גְזַרְהּ קִיּוּמָא קָמֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְכָל מָאן דְאַסְתָּפֵל וְקָרִי בְּכָל יוֹמָא עוֹבְדָא (נ"א פרשתא) **דְקַטְרֹת, יִשְׁתַּזִּיב מִכָּל מְלִין בִּישׁוּן וְחֲרָשִׁין דְעִלְמָא וּמְכַל פְּגָעִין בִּישׁוּן, וּמְהַרְהוּרָא בִּישׂא, וּמְדִינָא בִּישׂא וּמְמוֹתָנָא, וְלֹא יִתְזַק כֹּל הוּא יוֹמָא, נְדָלָא יְכִיל סְטָרָא אַחְרָא לְשַׁלְטָא עֲלֵיה, וְאַצְטְרִיךְ דִּיכּוּן בֵּיה.**

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אִי בְנֵי נְשָׂא הוּוּ יְדַעֵי כְּמָה עֲלָא אִיהוּ עוֹבְדָא דְקַטְרֹת קָמֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הוּוּ נְטִילֵי כָּל מְלָה וּמְלָה מְנִיָּה, וְהוּוּ סִלְקֵי לַה עֲטָרָה עַל רִישֵׁיהוּ כְּכַתְרָא דְדִּהְבָא.

וּמָאן דְאַשְׁתַּדֵּל בֵּיה, בְּעֵי לְאַסְתָּפֵלָא בְּעוֹבְדָא דְקַטְרֹת, וְאִי יְכוּן בֵּיה בְּכָל יוֹמָא, אֵית לֵיה חוּלְקָא בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעִלְמָא דְאַתֵּי, וְיִסְתַּלַּק מוֹתָנָא מְנִיָּה וּמְעִלְמָא, וְיִשְׁתַּזִּיב מִכָּל דִּינֵין דְהַאי עֲלָמָא מִסְטְרִין בִּישׁוּן וּמְדִינָא דְגִיְהֵנָם וּמְדִינָא דְמַלְכוּתָא אַחְרָא.

נפשי צמאה
לדעת

כל רז סודך

זוהר הקדוש המבואר < עם פירוש "הכתר והכבוד"

ביאור בשפה ברורה הפותח את לב הלומד, עם מקורות וביאורים על פי גדולי המפרשים

גדולי הצדיקים שליט"א מעידים: ביאור נפלא כזה טרם בא לעולם

